

[Stats- og Finansministeren.]

af Kommunalbestyrelserne for 4 Aar ad Gangen — i København dog 6 Aar —, udnævnes Vurderingsformændene af Finansministeren uden nogen Tidsbegrænsning; Udnævnelsen sker i øvrigt efter Indstilling af Amtsraadene eller, hvor Skyldkredsen alene omfatter Bydistrikt, af vedkommende Byraad. Den nugældende Ordning fører til, at Vurderingsformændene næsten altid bliver siddende i deres Stilling, indtil de afgaar ved Døden eller tager deres Afsked, og Forholdet er for Tiden det, at af samtlige 161 Vurderingsformænd er de 34 over 70 Aar, heraf 13 over 75 Aar. Da Vurderingsarbejdet nu er langt vanskeligere end tidligere, og da den kommende almindelige Vurdering tilmed vil stille særligt store Krav til Vurderingsformændene, maa det anses for rigtigst, at man gaar over til en Beskikkelse paa Aaremaal, lige som Tilfældet er for Medlemmerne af Skatteraadet. For disses Vedkommende er det Praksis, at et Medlem ikke genbeskikkes, dersom han i den nye Funktionsperiode vilde komme væsentligt op over 70 Aars Alderen. Det foreslaas nu, at de nuværende Vurderingsformænds Funktionsperiode skal udløbe med Udgangen af indeværende Aar, saaledes at der til den Tid skal finde en almindelig Nybeskikkelse Sted. Man vil da kunne tage de fornødne Hensyn til Alder og andre særlige Forhold, men jeg gaar ud fra, at der i øvrigt ikke vil finde noget større Personskifte Sted.

For Skatteraadetsmedlemmer er Funktionsperioden 6 Aar, men for Vurderingsformændene foreslaas den sat til 10 Aar, idet det maa anses for heldigt, at en Vurderingsformand kommer til at deltage i i hvert Fald to paa hinanden følgende almindelige Vurderinger. Naar det drejer sig om Genbeskikkelse, skal Perioden dog kunne begrænses til 5 Aar, idet man ellers kunde føle sig hindret i at genbeskikke en Vurderingsformand paa omkring 65 Aar, uagtet hans Forbliven i Stillingen til 70 Aars Alderen maatte anses for ønskelig. For de Kredse, hvor Vurderingsformændene er samlet i Amtsskyldraad, maa det af Hensyn til at bevare en Kontinuitet inden for Raadet og i Overensstemmelse med Ordningen med Skatteraadene anses for rettest, at ikke alle Vurderingsformændene i Kredsen fremtidig skal gaa af paa een Gang; den foreslaaede Ordning gaar i saa Henseende ud paa, at der i disse Kredse skal ske Udnævnelse af Vurderingsmænd hvert 5te Aar, hver Gang for Halvdelen eller i hvert Fald i Regelen for Halvdelen af Kredsens Vurderingsformænd.

Jeg skal med disse Bemærkninger tillade mig at anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Anden Næstformand (Westermann):

Jeg giver derefter Ordet til den højtærede Justitsminister, for at han kan faa Lejlighed til at fremsætte et tidligere anmeldt Lovforslag.

Justitsministeren (E. Thune Jacobsen):

Herved tillader jeg mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Ydelse af juridisk Bistand samt om Inkasso- og Detektivvirksomhed m. v.*

Dette Lovforslag tilsigter at raade Bod paa det nuværende uheldige Forhold, at Personer, der har gjort sig uheldigt bemærket ved Misligheder af forskellig Art eller ligefrem er blevet straffet, uden Begrænsning eller Kontrol af nogen Art kan drive Næring med juridisk Bistand, Inkasso- og Oplysningsvirksomhed eller som Privatdetektiv eller Ægteskabsmægler.

Paa de fleste andre Omraader er jo Forholdet det, at Næring kun kan drives af Personer, som opfylder visse Betingelser med Hensyn til deres Vandel og ofte ogsaa med Hensyn til Eksamen og Uddannelse. Som Betingelse for Næringens Udøvelse kræves i Regelen en særlig Bevilling eller et Næringsbrev, der forudsætter hæderlig Vandel. Naar der stilles et saadant Krav til enhver handlende, selv om han maaske kun driver en ganske lille Virksomhed, forekommer det urimeligt, at der, for saa vidt angaar Virksomhed med juridisk Bistand el. lign., er fuldstændig frit Slag. Det er jo indlysende, at den Skade, der kan ske ved, at en uhæderlig og ukvalificeret Person nedsætter sig som Retskonsulent, Privatdetektiv el. lign., ingenlunde er ringere end den, som f. Eks. en mindre handlende kan tilføje sine Kunder og Forretningsforbindelser. Tværtimod er Risikoen paa de heromhandlede Omraader særlig stor. At dette ikke blot er Teori, viser Erfaringen. Jeg kan blot nævne et enkelt Eksempel, som sikkert vil være de fleste af Medlemmerne præsent.

Sidste Efteraar henvendte en Moder sig til en Virksomhed, som reklamerede under Navnet „Retshjælpens Centralkontor“, for at faa Raad og Bistand i Anledning af, at hun havde Vanskelighed med Opdragelsen af sin Datter. Hun aftalte med Indehaveren, som hun ikke anede var en tidligere straffet Sædelighedsforbryder, at han skulde give Pigen en Afstraffelse. Resultatet blev, at han derved fik Lejlighed til